

«НІЖИНСЬКІ ГРИМАСИ»

Під такою промовистою назвою в Ніжині побачило світ видання із скромною обкладинкою і більш ніж скромним трисотенним тиражем.

Допитливий читач знайде в ньому цілу низку такої добротної публіцистики, що годі обійти мовчанням цю книжку.

По-перше, цікава вона вже тим, що її автори — подружжя Олександр та Марія Астаф'єви, доценти Ніжинського педінституту. Погодьтеся, не так вже й багато у нас подружніх пар, що пишуть серйозні книжки.

По-друге, обидва автори — активісти «Просвіти»: Олександр Григорович редагує газету «Просвіта», а Марія Миколаївна — голова інститутського об'єднання товариства.

По-третє, зміст книжки такий, що його не осягнеш повністю десь на вокзалі в очікуванні транспорту або між побутовими справами. Книжка вимагає читання вдумливого, прискіпливого. І хоч мова в ній — про ніжинські «гримаси» (і не лише сьгоднішні, а й вчорашні, бо до видання увійшли статті кількарічної давності, але надивовиж актуальні й зараз) — багато з порушених проблем стосуються і Чернігова, і Прилук, й інших міст, де занедбані давні традиції, де не за призначенням використовуються храми, де часто-густо править бал невігластво, де влада діє не завжди на користь своїх обранців і де на кожному кроці ми бачимо болячки нашого суспільства, яке ще з осторогою ставиться до незалежності, боязко, ніби до провада з високою напругою торкається до рідної мови.

Більшість з уміщених у книжці матеріалів — памфлетного спрямування, написані гострим пером і яскравими образами. «Заповіт Червоного Пацюка», «Юродивий із партквитком у кишені, або їзда на коні обличчям до хвоста», «Унітазова революція», «Популяція комуністів вмирає» — ось лише кілька назв розділів.

Незважаючи на невеликий обсяг (трохи більше сотні сторінок), «Ніжинські гримаси» привертають увагу й багатьма цікавими фотоматеріалами (деякі опубліковані вперше), а також літературознавчими пошуками і знахідками О. Астаф'єва (друга частина книги).

Хотілося б, звичайно, щоб подібні видання мали кращий товарний вигляд і більший тираж. Але це залежить не так від автора, як від меценатів. Та попри все, коли потраплять на ваші очі «Ніжинські гримаси», обов'язково прочитайте, — не пошкодуєте.

Інеса ФТОМОВА.

